

[Grethe Fenger Møller]

ske lande med hensyn til at diskutere og drøfte, hvad vi kan gøre for at gennemføre det EF-direktiv, der ligger til grund for lovforslaget. Jeg mener, at hvis fru Lissa Mathiasen gjorde sig den umage at læse bemærkningerne til lovforslaget, ville fru Lissa Mathiasen kunne se, at formålet med direktivet og dermed også med lovforslaget er at opnå en tilnærmelse af de nationale regler om produktansvar. Så er det rigtigt, som det er blevet nævnt, at uensartede regler kan påvirke konkurrenceevnen og -forvridningen og hæmme den fri varebevægelse, men der står også, at det kan skabe forskel i forbrugerbeskyttelsen. Jeg mener, at der her klart også er tale om en forbrugerbeskyttelse.

Hvis vi ser på, hvordan retstilstanden har været og er, inden dette lovforslag bliver gennemført, må man da sige, at der klart er tale om en udvidelse og en forbedring, hvor vi i dag ikke har generelle lovregler i Danmark om produktansvar, og hvor den retspraksis, der har udviklet sig, er baseret på, at ansvaret for produktskader skal bedømmes ud fra den almindelige culperegulering. Nu har vi altså fået et lovforslag, som siger, at der som hovedregel skal være et objektivi ansvar for produktskader, og det mener jeg er en væsentlig styrkelse af ansvaret og dermed også en styrkelse af forbrugernes interesser.

Jeg synes, at det er rigtigt, at justitsministeren har valgt at udforme sit lovforslag på den måde, at man følger direktivet på de områder, hvor man er forpligtet til det, men at man har gjort de tre undtagelser, der er mulighed for i direktivet, nemlig for det første, at man ikke har medtaget landbrugsvarer i lovforslaget og hermed heller ikke fiskeriprodukter og produkter, der hidrører fra jagt – det mener jeg at der er stor interesse for ikke kommer med – for det andet, at vi heller ikke har medtaget at få en ansvarsbegrænsning, der svarer til de 560 mill. kr., og for det tredje har vi heller ikke ansvar for udviklingskader med.

Det svarer også – nu hvor vi kan se, at der er ved at komme gang i lovgivningen i de andre lande – til den lovgivning, der er gennemført i England, og det svarer også til det forslag, som er fremlagt i Holland, og vi kan sige, at vi i hvert fald også i forhold til de andre nordiske lande ligger forud for udviklingen, for dér ved vi endnu ikke rigtig hvad der kom-

mer, eller om de måske afventer, hvad vi foretager os.

Lovforslaget er en opfølgning af et EF-direktiv, men kan bestemt også i meget, meget vid udstrækning vurderes og bedømmes som en styrkelse af forbrugernes interesser. Derfor kan jeg tilsige, at Det Konservative Folkeparti vil medvirke positivt til lovforslagets behandling, når det skal drøftes videre i Retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt til fru Grethe Fenger Møllers bemærkninger om, at det nu er tredje gang, forslaget bliver behandlet, og at hun egentlig er lidt uforstående over for, at vi ikke er tilfredse med det, sige, at det hjælper jo ikke meget, hvis det er det samme, der bliver lagt frem hver gang. Det bliver ikke bedre af at blive lagt frem 3 gange, tværtimod.

Jeg vil direkte stille fru Grethe Fenger Møller et spørgsmål. Det er vedrørende § 7, hvor Statens Husholdningsråd siger, at det er ingen forbedring, tværtimod, og det er om § 11, hvor man direkte fra Forbrugerklagenævnet siger: dette er en klar forringelse af forbrugernes stilling. Og sådan kunne jeg remse flere op. Jeg vil godt bede om svar i hvert fald på disse to konkrete punkter i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Det er da korrekt, at vi har behandlet lovforslaget 3 gange. Det har været fremsat 3 gange, og det skyldes, at man fra dansk side har ønsket at være blandt de første, der spillede ud på dette område. Med hensyn til de punkter, fru Lissa Mathiasen siger at hun ikke er tilfreds med i lovforslaget, mener jeg ikke, at vi har kunnet se, at der under den udvalgsbehandling, der har været i Retsudvalget, er kommet forslag fra Socialdemokratiet, som er gået i en anden retning, men jeg håber da på, at vi kan få et konstruktivt samarbejde om lovforslaget, når vi nu skal til at behandle det i Retsudvalget igen. Nu ved vi i hvert fald, at vi denne gang ikke kan nøjes med at ligge foran, for der er nogle tidsregler, som gør – for at vi skal kunne opfylde direktivet – at vi skal have vedtaget lovforslaget i denne folketings-samling.